

خودآبیاری راهکاری در جهت بهبود کارآیی آب آبیاری

سعید نی‌ریزی^(۱)

مقدمه

آب به عنوان یکی از ارزشمندترین منابع طبیعی، جایگاه خاصی در توسعه پایدار کشاورزی دارد. امنیت آب و غذا از مهمترین راهبردهای توسعه در جهان بوده و دستیابی به اهداف آن از نگرانی‌های عمده دولتمردان، به ویژه در کشورهای در حال توسعه، در قرن بیست و یکم می‌باشد. اگر چه از ۴۰۰۰۰ کیلومتر مکعب منابع آب تجدید پذیر سالانه دنیا، در حال حاضر فقط حدود ۳۸۰۰ کیلومتر مکعب آن، یعنی ۱۰٪، برای مصارف گوناگون استحصال می‌گردد، و شاید تنها نیمی از آن نیز به مصرف واقعی برسد، ولی با این وجود بعلت عدم توزیع مناسب زمانی و مکانی این منابع در سطح جهان، امروزه بخش اعظمی از مردم دنیا با کمبود آب و مواد غذایی مورد نیاز خود روبرو هستند. با توجه به توسعه نسبی اراضی دیم در نقاط مختلف گیتی، بار اصلی افزایش تولید مواد غذایی، به ویژه در دو دهه اخیر، بر توسعه منابع آب از یک طرف و بهبود بهره‌وری آب از طرف دیگر متمرکز بوده است. در شکل ۱ روند افزایش استحصال آب و تخصیص آن به مصارف مختلف و پیش بینی آن تا ۲۵ سال آینده ارایه شده است. همانطور که در این شکل آمده است در حال حاضر حدود ۷۰ درصد منابع آب استحصال شده دنیا در بخش کشاورزی به مصرف می‌رسد، این رقم در آسیا به ۸۶ درصد و در ایران به ۹۳ درصد افزایش می‌یابد. (جدول ۱)

جدول ۱ - تخصیص آب استحصالی به مصارف مختلف در مناطق مختلف

نوع مصرف	ایران	آسیا	دنیا
کشاورزی	۹۳	۸۶	۶۹
شرب	۶	۶	۹
صنعت	۱	۸	۲۲

در گزارش *FAO* و *ICID* برای تأمین نیازهای غذای دنیا در ۲۵ سال آینده افزایش ۳۰٪ بر مساحت اراضی آبی دنیا پیش بینی شده است. در شرایط خوش بینانه با افزایش حدود ۲۰ - ۱۵ درصد به منابع آب استحصالی و بهبود بازده آبیاری این مهم قابل دسترس خواهد بود (*Seckler, 1998* و *IWMI, 1999*). ولی برای رسیدن به این هدف سرمایه گذاریهای سنگینی در زمینه زیرساخت های تأمین آب نیاز می باشد. زیرا، علاوه بر تأمین منابع آب جدید، بخشی از سرمایه گذاریها نیز باید معطوف به جایگزینی سدهایی گردد که در این مدت عمر مفید خود را از دست خواهند داد.

از مجموع ۲۵۵ میلیون هکتار اراضی آبی جهان ۷۰ درصد آن، یعنی ۱۷۵ میلیون هکتار، در قاره آسیا واقع گردیده که کشورهای آن در زمره کشورهای در حال توسعه با درآمد کم و نسبتاً کم محسوب می گردند. (نمودار ۱)

روند توسعه منابع آب و افزایش مصارف آب در بخشهای مختلف در قاره آسیا بشرح نمودار ۲ پیش بینی می گردد. این نمودار نشان می دهد که در طی ۲۵ سال آینده میزان آب تخصیصی به کشاورزی در آسیا از ۱۳۶۵ به ۱۲۷۰ کیلومتر مکعب در سال کاهش پیدا کرده و در عوض تخصیص به مصارف شرب و صنعت از ۲۷۰ به ۹۳۰ کیلومتر مکعب در سال افزایش خواهد یافت. یعنی علی رغم ۲۵ درصد افزایش کلی میزان استحصال آب، برای تأمین غذای موردنیاز جمعیت روزافزون این قاره باید تلاش فراوانی در افزایش تولید در واحد حجم آب تخصیصی به مصارف کشاورزی بعمل آورد. در نمودار ۳ بازده تولید آب در زراعت گندم در دو منطقه پنجاب پاکستان و بکزا هندوستان در مقایسه با امریال ولی کالیفرنیا که شرایط محیطی مشابه دارند مقایسه شده است.

در این نمودار تولید گندم از ۷ تن در هکتار در کالیفرنیا تا ۲ تن در هکتار در پاکستان تغییر کرده و بازده تولید آب از ۱/۲ به ۰/۶ کیلوگرم در هر متر مکعب آب کاهش می یابد. این اختلاف نشان می دهد که با برنامه ریزی صحیح، سرمایه گذاری مناسب و مدیریت موثر امکان رسیدن به اهداف

تأمین غذا حتی در قاره پرجمعیتی مثل آسیا وجود دارد.
برای افزایش بازدهی تولید آب کشاورزی اقدامات لازم در زمینه های زیر باید صورت گیرد:

عملیات زراعی

- بهبود گونه های گیاهی، از طریق اصلاح نباتات و فناوری زیستی برای :
 - تولید محصول بیشتر در واحد حجم آب تعرق شده
 - کوتاه کردن دوره رشد بدون کاهش محصول
- تظییر الگوی کشت
 - تغییر گیاهان پرمصرف به لحاظ آب با گیاهانی که تولید اقتصادی بیشتری در واحد آب تعرق شده بدست می دهند.
- بهبود عملیات زراعی
 - مدیریت بهتر خاک، کود، کنترل آفات و علف هرز

عملیات مدیریت آب

- بهبود مدیریت آب :
 - زمان بندی مناسب آبیاری
 - استمرار و تضمین مناسب تأمین آب سبب سرمایه گذاری بیشتر زارعین و در نتیجه افزایش تولید در واحد حجم آب می گردد.
 - کنترل شوری خاک با مدیریت مناسب آبیاری
- بهبود عملیات آبیاری در سطح مزرعه
 - استفاده از روشهای خرد آبیاری، بارانی و سطحی پیشرفته
 - کم آبیاری
 - آبیاری تکمیلی
- تفصیص آب به مصارف پرارزش تر
 - تغییر گیاهان کم ارزش به پرارزش در الگوی زراعی
 - خرید و فروش آب (بازار آب)

- تغییر کاربری آب به مصارف شرب و صنعت

بی شک پیش برد هر یک از این مجموعه رویکردها به پیش فرض و شرایط و ملزومات خاصی نیاز دارد که خارج از حوصله این مقاله می باشد. در اینجا ما صرفاً به معرفی روش های خرد آبیاری (آبیاری میکرو) بعنوان یکی از راه کارهای عملیاتی در راستای افزایش بازدهی آب کشاورزی در شرایط کم آبی می پردازیم.

شرایط پیدایش خرد آبیاری

حدود نیم قرن پیش در آمریکا به منظور افزایش راندمان مصرف آب، از طریق بهبود یکنواختی پخش آب و کاربرد جریان یکنواخت و پیوسته، آبیاری بارانی ابداع گردید. بتدریج با افزایش دستمزد کارگر توجه بیشتری به خودکار کردن این روش ها و طراحی ماشین های آبیاری بعمل آمد. حاصل این تلاش، ایجاد و توسعه دستگاههای دوار مرکزی، سیار خطی، تفنگی شیلنگ پیچ و غیره در اروپا و آمریکا گردید. تقریباً از اوایل دهه ۷۰ با افزایش هزینه انرژی به ویژه در کشورهای اروپایی و امریکا طراحی تجهیزات آبیاری بارانی با مصرف انرژی کمتر پی گیری شد. حاصل آن ابداع فناوری هایی چون *Low - Energy Precision - Application* (*LEPA*) بود که در واقع ترکیبی از روش آبیاری بارانی و آبیاری میکرو، که در همین ایام در اروپا ابداع و توسعه پیدا کرده بود، بشمار می رود. در این روش شیلنگ هایی که مجهز به روزنه های خروجی کوچک هستند با نصب بر روی بازوی دستگاههای دوار مرکزی یا سیار خطی آب را در ارتفاع ۰/۲ تا ۰/۴۵ متری زمین زیر پوشش گیاهای می پاشند.

همزمان با توسعه روش های آبیاری بارانی، در دهه ۶۰ استفاده از آبیاری قطره ای در باغات مناطق کم آب و اراضی حاشیه کویری و با استفاده از آنها با کیفیت پایین، ابتدا در اسرائیل و بعد در ایتالیا و فرانسه، آغاز گردید.

در این روش آب با فشار کمتر از روش های بارانی، از طریق خروجی هایی با قطر خیلی کم، به آرامی و به میزانی تقریباً معادل نیاز تبخیر و تعرق و نسبتی که خاک توان جذب آنرا دارد، توزیع می شود. هدف این روش آبیاری حفظ رطوبت خاک در ناحیه ریشه نزدیک به ظرفیت زراعی است (شکل ۲). در این شرایط گیاه از تأمین متعادل رطوبت و تهویه برخوردار بوده و علی الاصول باید محصول، نسبت به سایر روش های آبیاری که در آن دوره های تر و خشک وجود دارد، به

لحاظ کمی و کیفی بهبود یابد. افزایش محصول در سبزیجات و محصولات باغی پس از پیاده شدن خرد آبیاری، به همراه بهبود سایر عملیات زراعی، توسط سینگ (Singh ۱۹۹۳) گزارش شده است (جدول ۲). مزیت عمده دیگر این روش نسبت به سایر روش های آبیاری، خیس شدن فقط بخشی از زمین تحت کشت می باشد که در نتیجه صرفه جویی عمده ای در میزان مصرف آب بوجود می آید. این صرفه جویی در درختان جوان ۵ تا ۱۰ درصد و در درختان بالغ ۴۰ تا ۶۰ درصد می تواند باشد.

جدول ۲- میزان افزایش محصول و صرفه جویی آب در آبیاری قطره ای در هندوستان

گیاه	محصول (تن در هکتار)		آب مصرفی (میلیمتر)		
	سطحی	قطره ای	درصد افزایش محصول	سطحی	قطره ای
موز	۵۷/۵	۸۷/۵	۵۲	۱۷۶۰	۹۷۰
انگور	۲۶/۴	۳۲/۵	۲۳	۵۳۲	۲۷۸
لیموشیرین	۱۰۰	۱۵۰	۵۰	۱۶۶۰	۶۴۰
انار	۵۵	۱۰۹	۹۸	۱۴۴۰	۷۸۵
پاپایا	۱۳/۴	۲۳/۵	۷۵	۲۲۸	۷۴
گوجه فرنگی	۳۲/۰	۴۸/۰	۵۰	۳۰۰	۱۸۴
هندوانه	۲۴/۰	۴۵/۰	۸۸	۳۳۰	۲۱۰
اکرا	۱۵/۳	۱۷/۷	۱۶	۵۴	۳۲
کلم	۱۹/۶	۲۰/۰	۲	۶۶	۲۷
فلفل قرمز	۴/۲	۶/۱	۴۴	۱۱۰	۴۲
سیب زمینی شیرین	۴/۲	۵/۹	۳۹	۶۳	۲۵
چغندر لبوئی	۴۶	۴۹	۷	۸۶	۱۸
تربچه	۷۰/۰	۷۲	۲	۴۶	۱۱
نیشکر	۱۲۸	۱۷۰	۳۳	۲۱۵۰	۹۴۰
پنبه	۲/۳	۲/۹	۲۶	۹۰	۴۲

مأخذ: Singh.etal(1993)

بنابراین سامانه های آبیاری قطره ای در شرایطی پدید آمدند که علاوه بر نیاز به بهبود یکنواختی پخش آب، کاهش کارگر و کاهش انرژی، کمبود منابع آب نیز بعنوان محدودیت توسعه آبیاری مطرح بوده است.

با توسعه فرآورده های پلاستیکی و از طرفی بروز مشکلاتی ناشی از گرفتگی روزنه های آب چکانها (قطره چکانها) و هزینه های سنگین سرمایه ای و نگهداری، تحولات زیادی در نوع آب

چکانها و آفشانها و موادی که در ساخت آنها بکار برده می‌شود، پدید آمد. در نتیجه در مفاهیم *drip* و *trickle* که در فارسی به قطره‌ای ترجمه شده است، نیز تغییر حاصل شده و این سامانه های آبیاری به آبیاری موضعی (*Localized irrigation*) و در نهایت خرد آبیاری (*micro irrigation*) تغییر نام دادند. عمده این تحولات شامل موارد زیر می باشند:

- بهبود صافی ها
- ابداع آب چکانهای تنظیم کننده فشار
- تولید آب چکانهای تمیز کننده خودکار
- تولید انواع آب فشانها
- بهبود مواد برای افزایش مقاومت و طول عمر تجهیزات
- تولید خطوط نواری سبک برای مصارف فصلی
- اضافه کردن امکان کاربرد مواد شیمیایی
- ایجاد تجهیزات کنترل و راهبری خودکار

توسعه خرد آبیاری در جهان

علی رغم مزایای خرد آبیاری توسعه آن در جهان با توفیق چندانی روبرو نبوده است. بر طبق گزارش بوکز (*Bucks, 1993*) آمار مساحت اراضی تحت آبیاری میکرو نسبت به سایر روش های آبیاری در کشورهای مختلف جهان در سال ۱۹۹۱ بشرح جدول ۳ می باشد. این آمار نشان می دهد که آبیاری میکرو کمتر از ۱ درصد از اراضی آبی دنیا را پوشش می دهد. دلیل اصلی این عدم توسعه هزینه های سرمایه ای بالا در این روش آبیاری و نیاز به نیروی کارگر و کشاورز ماهر می باشد، که این هر دو مشکل در اغلب کشورهای در حال توسعه وجود دارند.

جدول ۴ سرانه تولید ناخالص ملی و میزان سرانه آب قابل دسترس در چهارکشور رده بالای جدول ۳ را نشان می دهد. لذا بنظر می رسد که توسعه آبیاری میکرو بیشتر در کشورهای کم آب با درآمد ملی متوسط به بالا صورت گرفته است.

در جدول ۵ هزینه سرمایه ای تجهیزات آبیاری میکرو در باغات و مزارع در تعدادی از کشورها

ارایه شده است. در ایران با توجه به اقلیم، نوع درختان، شکل و پستی و بلندی زمین این هزینه ها می تواند از ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰ دلار آمریکائی در هکتار تغییر نماید، ولی بطور متوسط ۱۵۰۰ دلار در هکتار با توجه به تولیدات داخلی و نیز تبدیل ارز بر مبنای واریز نامه‌ای، رقم قابل قبولی است.

جدول ۳ میزان اراضی خرد آبیاری در جهان

کشور	اراضی تحت خرد آبیاری (هکتار)	درصدنسبت به کل اراضی آبی
قبرس	۲۵۰۰۰	۷۱/۴
اسرائیل	۱۰۴۳۰۲	۴۸/۷
اردن	۱۲۰۰۰	۲۱/۰
افریقای جنوبی	۱۴۴۰۰۰	۱۲/۷
استرالیا	۱۴۷۰۱۱	۷/۸
کلمبیا	۲۹۵۰۰	۴/۷
اسپانیا	۱۶۰۰۰۰	۴/۸
فرانسه	۵۰۹۵۳	۴/۸
ایتالیا	۷۸۶۰۰	۴/۷
پرتغال	۲۳۵۶۳	۳/۷
امریکا	۶۰۶۰۰۰	۳
مصر	۶۸۴۵۰	۲/۶
تایوان	۱۰۰۰۵	۲/۴
ژاپن	۵۷۰۹۸	۱/۸
مکزیک	۶۰۶۰۰	۱/۲
تایلند	۴۱۱۵۰	۱
مراکش	۹۷۶۶	۰/۸
برزیل	۲۰۱۵۰	۰/۷
چین	۱۹۰۰۰	۰/۱
هندوستان	۵۵۰۰۰	۰/۱
دیگران	۴۶۸۳۷	
جمع	۱۷۶۸۹۸۵	۰/۸

منبع (1993) Backs

جدول ۴ - توسعه خرد آبیاری با توجه به کمبود آب و درآمد ملی

کشور	درصد خرد آبیاری نسبت به کل اراضی تحت آبیاری	سرانه آب قابل دسترس سالانه متر مکعب در سال برای هر نفر	سرانه تولید ناخالص ملی دلار در سال برای هر نفر
قبرس	۷۱	۱۲۵۰	۱۰۲۶۰
اسرائیل	۴۹	۴۳۱	۱۴۵۳۰
اردن	۲۱	۴۰۵	۱۴۴۰
افریقای جنوبی	۱۳	۱۱۰۵	۳۰۴۰

جدول ۵ - هزینه سرمایه‌های احداث سامانه‌های آبیاری میکرو در کشورهای مختلف

روش آبیاری	کشور	هزینه سرمایه‌ای، دلار آمریکا در هکتار
قطره‌ای در باغات	ایران	۱۷۰۰ - ۱۲۰۰
	پاکستان	۸۰۰
	اسرائیل	۱۵۰۰
	هندوستان	۱۳۰۰ - ۸۰۰
آبپاشهای کوچک در باغات	اسرائیل	۲۲۰۰
قطره‌ای در زراعت سبزیجات	اردن	۱۰۰۰
	هندوستان	۱۴۰۰
	اسرائیل	۳۰۰۰
	چین	۴۰۰۰
آبپاشهای کوچک در سبزیجات	اسرائیل	۳۱۰۰
قطره‌ای بال قابل جابجایی بین خطوط سبزیجات	نپال	۲۵۰

* کلیه هزینه‌ها بر مبنای تولیدات داخلی کشورها، غیر از چین، ارزیابی شده است.

چین و هندوستان تقریباً ۱/۳ جمعیت دنیار را در خود جای داده و حدود ۵۰ درصد اراضی آبی دنیا را شامل می‌گردند. برای تأمین غذای این جمعیت قاعدتاً باید روش‌های آبیاری کم مصرف در این کشورها توسعه می‌یافت ولی باید مشکل را در مسائلی از قبیل وجود منابع آب نسبتاً کافی و درآمد ملی کم دانست که ملامد (Melamed, 1989) به آنها اشاره کرده است. در جدول ۶ درصد اراضی زیر پوشش آبیاری تحت فشار و آمار مربوط به کشورهای چین و هندوستان برای

مقایسه با شرایط ایران کنار هم گذارده شده است. به نظر می‌رسد مشکلات توسعه آبیاری تحت فشار و خرد آبیاری در کشور ما نیز جدا از این مسائل نباشد. ساکسنا (Saksena, 1993) می‌گوید که: علی‌رغم مزایای زیاد سامانه های خرد آبیاری و یارانه هایی دولتی که مشمول این سامانه ها می‌گردد و همچنین وامی که بانک در اختیار کشاورزان می‌گذارد، ولی این روش ها در هندوستان توسعه نیافته‌اند و فقط تعداد محدودی از زارعین این روش را در باغات خود بکار برده‌اند. این عدم توسعه در چین نیز دیده می‌شود.

جدول ۶ - مقایسه توسعه نسبی خرد آبیاری و آبیاری تحت فشار در ایران با کشورهای چین و هندوستان

کشور	سرامنه آب قابل دسترس متر مکعب در سال برای هر نفر	سرامنه تولید ناخالص ملی دلار در سال برای هر نفر	کل اراضی آبی میلیون هکتار	درصد پوشش آبیاری تحت فشار	درصد پوشش خرد آبیاری
ایران	۲۱۰۰	۵۸۰	۷/۵	۳/۷	۰/۹
هندوستان	۲۰۹۴	۳۲۰	۷۶	۰/۲	۰/۰۸
چین	۲۴۲۰	۵۳۰	۵۰	۱/۵	۰/۰۵

تحقیقاتی که ملامد (Melamed, 1989) انجام داده است بیانگر این امر است که خرد آبیاری در شرایطی توسعه می‌یابد که:

- کمبود آب وجود داشته و هزینه تأمین آب زیاد باشد.
 - ضرورت استفاده از آبهای با کیفیت پائین از قبیل آب های لب شور و شور وجود داشته باشد.
 - کارگران کشاورزی ماهر در اختیار باشد.
 - سازمانهای ترویج و ارایه خدمات آب و خاک فعال و موثر باشند.
 - ارتباط نزدیک بین تولید کنندگان تجهیزات و کشاورزان وجود داشته باشد.
- فقدان هر یک از عوامل فوق گسترش خرد آبیاری را در کشورهای در حال توسعه دچار رکود یا بسیار بطئی می‌سازد.

جدول ۷ توسعه روشهای آبیاری بارانی و خرد آبیاری را در ۵ کشور عمده دنیا به لحاظ سطح زیر پوشش ارائه می‌دهد. تمامی این کشورها در جمله کشورهای توسعه یافته با درآمد ناخالص

ملی متوسط به بالا هستند .

در مورد کارگر مورد نیاز روش های خرد آبیاری نیز باید متذکر شد اگر چه تعداد کارگر مورد نیاز این روش آبیاری نسبت به روش های آبیاری بارانی و آبیاری سطحی کمتر است ولی سطح تخصص بیشتری در مزرعه مورد نیاز می باشد. در نمودار ۲ میزان کارگر مورد نیاز روش های مختلف آبیاری نفر روز در هکتار در ماه ارایه شده است . میزان کارگر مورد نیاز خرد آبیاری در حدود ۵۰ درصد آبیاری سطحی و آبیاری بارانی است و تقریباً معادل روش های مکانیزه آبیاری بارانی از قبیل دوار مرکزی و سیار خطی است .

جدول ۷- اراضی آبی و توزیع روشهای آبیاری تحت فشار در ۵ کشور عمده به لحاظ سطح زیر پوشش (هزارهکتار)

کشور	مساحت کشت آبی	اراضی تحت آبیاری بارانی	اراضی تحت خرد آبیاری	درصد پوشش آبیاری تحت فشار	درصد پوشش خرد آبیاری
امریکا	۲۰۰۰۰	۳۳۸۰	۶۰۶	۲۰	۳/۰
اسپانیا	۳۴۰۰	۹۰۰	۲۳۰	۳۳	۶/۸
فرانسه	۲۳۸۰۰	۸۹۰	۱۴۰	۴۳	۵/۹
ایتالیا	۲۷۱۰	۳۴۵	۷۹	۱۶	۰/۶
آفریقای جنوبی	۱۲۲۰	۶۷۰	۱۴۴	۶۷	۱۳

طبقه بندی خرد آبیاری

بطور کلی خرد آبیاری براساس کاربرد نوع خروجی آب، شامل آبچکانها و آبفشانها، به چهار گروه اصلی تقسیم می گردد:

- آبچکانهای نقطه ای (Point Source) با تنظیم فشار بدون تنظیم فشار
 - آبچکانهای با مسیر بلند (Long flow path)
 - (Pressure compensating & non- compensating)
 - آبچکانهای روزنه ای (Orifice emitters)
 - آبچکانهای گردابی (Vortex emitters)

● آبچکانهای خطی (*Line Source tubing*)

- یک محفظه‌ای (*Single chamber*)

- دو محفظه‌ای (*Double chamber*)

- جدار تراوا (*Porous wall*)

● آفشانها (*Sprinklers & Diffusers*)

- آبپاشهای کوچک (*Micro Sprinkler*)

- آفشانک (*Aini diffusers*)

- گردپاش ها (*Sprayers*)

- مه‌پاش ها (*Mists*)

● آبچکانهای حبابی (*Bubblers*)

- آبچکانهای حبابی تحت فشار

- آبچکانهای حبابی کم فشار

بطور کلی آبچکانها یا همراه با لوله تولید شده که داخل خط (*in-line*) نامیده می‌شوند، و یا بوسیله پایه خاص و یا مستقیماً به بال آبیاری متصل می‌گردند، که در این صورت روی خط (*on-line*) نامیده می‌شوند. بالهای آبیاری معمولاً با دیواره نازک و انعطاف پذیر از جنس پلی اتیلن و با قطر داخلی ۱۲ تا ۳۲ و معمولاً ۱۶ میلیمتر ساخته می‌شوند. اکثر آب چکانها با فشار حدود ۱۰۰ کیلو پاسکال (یک بار) کار می‌کنند و دبی خروجی آنها بین ۲ تا ۸ لیتر در ساعت است. مشخصات کلی آبچکانها بشرح زیر می باشد:

آبچکانهای با مسیر بلند

لوله های میکرو (*micro tube*) یا لوله اسپاگتی (*Spaghetti tube*) از اولین انواع آبچکانهای با مسیر بلند می باشند. این لوله ها از جنس پلی اتیلن با قطر داخلی ۰/۵ تا ۱/۵ میلی متر بوده که با

ایجاد سوراخ کوچکی در دیواره بال آبیاری وارد آن می‌شوند. طول لوله اسپاگتی در نقاط مختلف بال آبیاری متغیر بوده، بطوریکه با تغییر فشار در طول بال، خروجی آبچکانها یکسان می‌گردد. احتمال گرفتگی این نوع آبچکان از آبچکانهای دیگر کمتر بوده ولی اتصال آن به لوله ناپایدار است.

آبچکانهای روزنه ای

ساده ترین نوع آبچکان بوده و دبی خروجی با قطر روزنه کنترل می‌گردد. برای دبی ۲ تا ۴ لیتر در ساعت، قطر روزنه ۰/۱ میلیمتر می‌باشد. انواع پیشرفته این آبچکانها، برای تنظیم فشار، به صفحه لاستیکی مجهز بوده که با اضافه شدن فشار قطر روزنه را کاهش می‌دهد. زاویه پخش نیز در این آبچکانها از چند درجه تا ۳۳۰ درجه قابل تنظیم می‌باشد. (شکل ۲)

اخیراً برای کاهش هزینه اجرای خرد آبیاری سامانه‌هایی با بال قابل جابجایی در هندوستان و نپال طراحی شده است. در این روش هر بال آبیاری حدود ۱۰ ردیف گیاه را آبیاری می‌کند. در این روش بعرض آب چکان سوراخهایی به قطر ۰/۷ میلیمتر با سوزن داغ در روی بال ایجاد شده و با غلافی بطول ۶۰ میلیمتر از همان لوله که از طول بریده شده این سوراخها پوشش داده می‌شوند. خروجی از این روزنه ها ۶ لیتر در دقیقه تحت فشار ۲۰ کیلو پاسکال و ۱۰ لیتر در دقیقه در فشار ۴۰ کیلو پاسکال می‌باشد. در آزمایشی که توسط پولاک (Polak) بعمل آمده ۱۸٪ تغییر دبی در طول بال اندازه گیری شده است. برای کاهش هزینه از پارچه نایلونی در ابتدای مجموعه بعنوان صافی استفاده می‌شود. هزینه این سامانه در کشور نپال ۲۵۰ دلار در هکتار برآورد شده است.

آب چکانهای گردابی

این آب چکان متشکل از یک روزنه با محفظه کوچک گردابی است. آب در مسیر گردابی چرخیده و از وسط خارج می‌گردد. امتیاز این آب چکان قطر بیشتر آن است که در نتیجه نسبت به گرفتگی حساسیت کمتری دارد.

این آب چکانها یک خط کامل را خیس کرده و معمولاً برای آبیاری گیاهان ردیفی بکار برده می‌شوند. این آب چکانها متشکل از لوله ای با دیواره نازک که روی آن سوراخهایی بفواصل معین تعبیه شده و یا لوله‌ای تراوا می‌باشد که آب از دیواره آن تراوش می‌نماید. عرض هر نوار و یا لوله تراوا بستگی به بافت خاک و دبی مورد نیاز دارد. این خطوط معمولاً با فشار ۳۰ تا ۷۰ کیلو پاسکال کار می‌کنند. انواع آب چکانهای خطی شامل:

لوله‌های (وزنه ای یک ممفظه‌ای

ساده ترین نوع آب چکانهای خطی، شامل لوله‌ای با دیواره نازک و سوراخهای نزدیک بهم (۶/۰ متر) است. مشکل این نوع آب چکانها تغییر زیاد فشار در طول بال آبیاری می‌باشد. حداکثر طول این لوله ها ۶۰ متر توصیه می‌گردد.

لوله‌های دو ممفظه‌ای

در این نوع فواصل سوراخها در محفظه داخلی زیاد بوده و آب از این قسمت بداخل محفظه دوم که سوراخهای خروجی آن بفواصل ۱۵/۰ تا ۶/۰ متر می‌باشد هدایت می‌گردد. تقریباً برای هر خروجی در محفظه داخلی معادل ۴ خروجی در محفظه بیرونی وجود دارد و نسبتاً مشکل تغییر فشار را حل می‌نماید.

آب چکانهای نواری

با وارد شدن آب چکانهای نواری تقریباً لوله‌های یک و دو محفظه‌ای از رونق افتاد. در این روش آب چکانهای کوچک با جریان متلاطم در داخل نواری به فواصل ۱/۰ تا ۱ متر در کارخانه نصب می‌گردد. برای اینکه این نوارها بتواند در هم پیچیده شده و حمل آن ساده گردد، کارخانه‌ها از آب چکانهای خیلی کوچک استفاده می‌کنند که در نتیجه خطر گرفتگی در آنها بیشتر است. ضخامت دیواره این نوارها بین ۱۵/۰ تا ۴/۰ میلی‌متر بوده، دبی هر آب چکان بین ۱ تا ۲/۶ لیتر در ساعت و فشار کار بین ۶۵ تا ۱۱۰ کیلو پاسکال می‌باشد. اگر از این نوارها مراقبت کافی بعمل آید

تا ده سال کار می کند. در شکل ۳ جانمایی یک سامانه خرد آبیاری خطی نشان داده شده است.

لوله تراوا

یکی دیگر از سامانه های خطی خرد آبیاری لوله های تراوا است. در این روش آب توسط لوله های زیرزمینی تراوا مستقیم در اختیار ریشه قرار می گیرد. این سامانه کود و مواد شیمیایی را نیز می تواند توزیع نماید. مزایای روش تراوا، علاوه بر مزایای عمومی سامانه های میکرو، خروج آب از یک محیط اسفنجی با فشار کم و ایجاد تعادل با محیط اطراف می باشد. در واقع زمانی که محیط اطراف ریشه رطوبت کافی داشته باشد (مانند شرایط بعد از بارندگی) خروج آب از این لوله ها کنترل می گردد. بدین ترتیب نسبت به سایر روش های خرد آبیاری صرفه جویی بیشتری در میزان مصرف آب بوجود می آید. البته زیرزمینی بودن لوله نیز میزان خسارت به لوله را نسبت به سایر روش ها کاهش می دهد.

آب چکانهای حبابی

آب چکانهای حبابی صرفاً برای باغات و فضای سبز بکار برده می شود. هر بال آبیاری یک یا دو ردیف آب چکان حبابی را در پای درخت ها یا بوته ها آبرسانی می کند. دبی این آب چکانها نسبتاً بالا و حدود ۱۵۰ تا ۲۵۰ لیتر در ساعت می باشد. چون قطر روزنه ها بزرگ می باشد، معمولاً این سیستم به صافی نیاز ندارد. برای جلوگیری از حرکت آب حوضچه ای در اطراف درخت تعبیه می گردد. در این روش فواصل آبیاری بیشتر از سایر روش های خرد آبیاری است. فشار کار این آب چکانها حدود ۱۰۰ تا ۱۲۰ کیلو پاسکال است.

مزایای خرد آبیاری

بطور کلی مزایای سامانه های خرد آبیاری نسبت به سایر روش های آبیاری را می توان در دو گروه قرار داد. گروه اول مزایایی که در سایر روش های آبیاری تحت فشار نیز وجود داشته و در واقع برتری نسبی روش های آبیاری تحت فشار به روش های آبیاری سطحی است. این مزایا شامل موارد زیر می باشد:

- بهبود راندمان انتقال و کاربرد آب
 - کاهش خطرات ماندابی
 - کنترل زمانبندی و عمق آبیاری در نتیجه بهبود نسبی کمی و کیفی محصول
 - کاهش کارگر مورد نیاز آبیاری
 - امکان آبیاری موثر در خاکهای با بافت درشت، کم عمق و شیب دار
 - قابلیت کنترل دبی های کم
 - کاهش تلفات زمین زیر شبکه توزیع آب
 - استفاده بهتر از آب های با کیفیت پایین
 - کاهش خطرات بهداشتی ناشی از تجمع آب در سطح زمین
 - امکان استفاده از این شبکه برای توزیع کود و سم
- گروه دوم شامل مزایای نسبی خرد آبیاری در مقایسه با روش های آبیاری بارانی است. این مزایا شامل موارد زیر است :

- کارائی مصرف آب افزایش می یابد
 - مصرف انرژی کاهش پیدا می کند
 - هزینه های پمپ و تأسیسات متعلقه کمتر می باشد
 - بعلت خشکی نسبی زمین سایر عملیات زراعی سهل تر خواهد بود
 - سرعت باد اختلالی در عملکرد سامانه بوجود نمی آورد
 - استفاده از آبهای با کیفیت پایین مناسبتر بوده و صدمه به برگهای گیاه نمی زند
 - مناسب ترین روش آبیاری برای استفاده از آب شور به لحاظ خاک و گیاه است
 - رشد علف هرز محدود می گردد
 - پستی و بلندی زمین مشکل کمتری ایجاد می کند
 - خودکار کردن سامانه بسادگی صورت می گیرد
- در مقابل مشکلات و معایب این روش آبیاری نسبت به آبیاری بارانی را می توان در موارد زیر خلاصه نمود:

- در زراعت های متراکم مشکل اجرایی دارد
- هزینه سرمایه ای آن برای زراعت و سبزیجات بالا می باشد
- خطر گرفتگی آبچکانها زیاد بوده و به نگهداری بهتری نیاز دارند

- در اثر طوفان و حرکت شن در مناطق خشک و صحرایی عملکرد آن دچار مشکل می گردد
- نسبت به تخریب حیوانات و صدمه رفت و آمد ماشین آلات آسیب پذیر می باشد

References

- 1- Bucks, D.a.1993., *Micro - irrigation worldwide usage report. In: Proceedings of workshop on Micro - irrigation, Sep 1993 ICID Congress, Phe Hague*
- 2- Cornich, G.1998., *Modern irrigation technologies for small holderes in developing countries. SRP Exeter, Publisher. U.K.*
- 3- FAO, 1996., *Proceedings of World Food summit, Rome, 13-17 Nov 1996*
- 4- Malamed, D.1989., *Technological development: The Israelie Experiences. In Technological and Institutional Innovations in Irrigation. World Bank, Technical Paper No.94 World Bank Washington.*
- 5- Sadsena, R.S.1993., *Status of Micro- Irrigation in India, In: Proceedings of Workshop on Micro- Irrigation, Sep 1993, 15th Congress of Irrigation and drainage, Hague, ICID.*
- 6- Singh, I. Singh A.K. and Garg, R. 1993., *Present starus of drip irrigation in India. In: Proceeding of Workshop on Sprinkler and Drip Irrigation Systems 8-10 Dec 1993, Jalgaon, Central Board of Irrigation and Power,, New Delhi.*